

§ 29.

Ved Fastsettelsen af samtlige Forsørgelser og Forhøielsesbeløb efter denne Lov bliver at iagttage, at den hele Forsørgelse, som enhver Paagældende derefter kommer til at oppebære, skal udgjøre en saadan Sum, som kan udbetales med lige store maanedlige Beløb. Aarsbeløbet forhøies derfor i mødende Tilfælde saa meget, som dertil udfordres.

§ 30.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1877.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det af Folkethinget i Samlingen 1875—76 nedsatte Udvalg indstillede i sin den 28de Marts 1876 afgivne Betænkning over Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Eigestillede af Hæren og Søværnet og om Invalideforsørgelse at adskille Bestemmelserne henholdsvis om Pensioneringen og om Invalideforsørgelsen i to særskilte Love og fremsatte derfor som Ændringsforslag til ovennævnte Lovforslag et bestemt formuleret, af Ændringsforslag ledsaget Forslag til Lov om Pensioneringen, medens det indskrænkede sig til at meddele et foreløbigt Udkast til Lovforslag om Invalideforsørgelse, uden ved hin Leilighed at bringe det frem som Forslag.

Regjeringen har ikke havt nogen væsentlig Indvending imod at gaa ind paa en saadan Deling af det i 1875 forelagte Lovforslag, og samtidig med nærværende Forslag til Lov om Invalideforsørgelse er der derfor blevet forelagt et andet Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Eigestillede af Hæren og Søværnet.

Med Hensyn til Indholdet af nærværende Lovforslag tilføies følgende Bemærkninger.

1ste Kapitel.

Forsørgelse af Invalider.

Det ovennævnte i Udvalgsbetænkningen af 28de Marts 1876 optagne Lovudkast indeholder en særdeles væsentlig og gennemgribende Forandring af de Principer, som ligge til Grund for de i den nugældende Lov af 9de April 1851 indeholdte Bestemmelser om Invalideforsørgelse.

Medens nævnte Lov lægger en ganske særlig Vægt paa enhver Invalids samtlige personlige Forhold, og deriblandt navnlig paa hans mer eller mindre trængende Stilling, baade med Hensyn til hans Afgang til overhovedet at faa Invalideforsørgelse og med Hensyn til Fastsettelsen af dennes Størrelse saavel som til dens senere Forsørgelse, Formindsfelse eller Ophør, har Udvalgsudkastet (§ 6) opstillet det Princip, at Invalideforsørgelsen udelukkende er afhængig af den større eller mindre Betydning af det ved Legemsbefædigelsen eller Svagheden forarsagede Tab af Arbejdsdygtighed og Erhvervsøve. Skøndt der ganske vist kan være forskellige Meninger om, hvorvidt en saa gennemgribende Principforandring vil være lige heldig i alle Henseender, har Regjeringen dog ment uden overveiende Betænkelse at kunne gaa ind paa den saaledes foreslaaede Principforandring.

Egeledes er man gaaet ind paa den anden væsentlige Forandring i det Bestaaende, som Udcastet indeholder, nemlig Ophævelsen af Forskjellen mellem Krigs- og Fredsinvalider.

Som Følge heraf er nærværende Lovforslags 1ste Kapitel i alt væsentligt stemmende med Udvalgsudkastet baade i Form og Indhold, idet der foruden nogle faa blotte Redaktionsændringer kun findes følgende Forandringer, som berøre Realiteten af Bestemmelserne:

§ 6

har man udeladt Hensynet til Vedkommendes Ridfærdighed og Duelighed i Tjenesten som et Moment, der tages i Betragtning ved Fastsettelsen af Forsørgelsens Størrelse. Bestemmes nemlig denne iøvrigt udelukkende efter Befædigelsens Betydning for Arbejdsdygtighed og Erhvervsøve